

Det, der også er vigtigt i forhold til det her, er at spørge: Hvordan kommer vi så videre? Jeg vil sige, at det er lige før, man føler sig kvalt i velvilje, men jeg ved ikke, hvor meget velvilje, der måske ligger i hr. Vesselbos kommentar: Jeg er enig, men jeg stemmer ikke for – det er jo en politisk argumentation, som er ganske speciel. Men hvis man ser på velviljen, som har været meget stor fra Det Radikale Venstres, fra Enhedslisten og SF's side – tak for det – så kan man diskutere, hvordan den har været fra regeringspartierne side. Men jeg tror – måske fordi de ikke helt vil være ved, at det kunne være, de tog noget fra det her forslag og puttede i bæredygtighedsstrategien – at det så fører frem til, at jeg seriøst vil overveje, om vi i udvalget så ikke i løbet af sommerferien skulle prøve at lave en beretning for, hvad det rent faktisk er for nogle ting, ikke helt konkrete ting, men hvad det er for nogle muligheder, der ligger i forhold til en kommende bæredygtighedsstrategi.

Det, der er vigtigt, og det, der bliver sagt af OECD, af ingeniørerne og også af vismændene, er, at der mangler klare mål. For hvis vi har klare mål med delmål og tidsfrister, så har vi jo netop også den situation, at vi i de kommende år kan gå ind og se, om det går den rigtige vej, og borgerne – det er sådan set det vigtigste – kan også gå ind og se, om det nu går eller ikke går den rigtige vej. Vi kan se, hvad der sker, hvis det er sådan, at vi ikke får lavet noget på det.

Med hensyn til 2010-målet, som Danmark har skrevet under på i Göteborg, om at stoppe tilbagegangen i arter, stoppe tilbagegangen i dyr og planter inden 2010, er der reelt ikke nogen, der ved, hvordan det går i dag, og 2010 nærmer sig i fuld galop, altså om 2 år skulle vi egentlig kunne sige, at vi nu har stoppet tilbagegangen. Der er reelt ikke nogen, der ved, hvor vi er, og der er heller ikke nogen, der ved, hvor vi skal hen på det punkt. Det er et skræmmeeksempel på, hvorledes det går, når man ikke har opstillet nogle klare mål og delmål og tidsfrister.

Så på baggrund af det vil jeg bruge de kommende uger, de kommende måneder til i udvalget at se på, om man kunne nå sammen – det håber jeg meget man kan, det kræver lidt elasticitet fra begge sider, og mon ikke også det kan findes – og i fællesskab få lavet en beretning, der siger, at der er nogle ting, som er vigtige i forhold til sådan en bæredygtighedsstrategi, for at den skal være operationel, for at den overhovedet skal kunne bruges til noget som helst.

Kl. 18:23

Formanden:

Tak til hr. Torben Hansen.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og dermed er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

30) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 133:**Forslag til folketingsbeslutning om genopretelse af Fiil Sø og omgivelser.**

Af Per Clausen (EL) m.fl.
(Fremsættelse 25.04.2008).

Kl. 18:24

Forhandling**Formanden:**

Forhandlingen er åbnet. Også her er det miljøministeren, der får lov at lægge for.

Kl. 18:24

Miljøministeren (Troels Lund Poulsen):

Med det forslag, som Enhedslisten fremsætter her i dag, lægges der op til en omfattende naturgenopretning af området ved Fiil Sø i Vestjylland. Folketinget har tidligere for godt 4 år siden behandlet et tilsvarende forslag fra Enhedslisten, og i lighed med dengang vil jeg også opfordre til, at man ikke støtter forslaget.

Nu kan det naturligvis være meget velmenende at ønske et stort, vestjysk naturområde genoprettet. Siden Folketinget sidste gang havde Fiil Sø på dagsordenen, har der fortsat været debat om sagen, og muligheder har også løbende været diskuteret i forhold til Fiil Sø. Jeg vil ikke på nogen måde bestride, at vi kunne udvikle Fiil Sø til et meget flot naturområde, og jeg vil også gerne i dag understrege, at jeg selv har haft lejlighed til at besøge området. Men jeg vil da samtidig også opfordre til, at vi ikke ser på denne mulighed isoleret, men i en større sammenhæng sammen med de mange andre behov og muligheder, der er for naturgenopretning, og de